

Meditatie n.a.v. Hebreëën 2:1**Gemeente-avond 29 oktober 2009 Hervormde gemeente Waardenburg-Neerijnen****Ds. André van der Graaf****'De gave van de onverstoortbaarheid'**

Als de gemeente van Christus van alle tijden, iets goed kan gebruiken in het voortdurende gevecht om het geloof te behouden, dan is dat wel de gave van de 'onverstoortbaarheid'. Dat is naar mijn mening de strekking van de woorden uit hoofdstuk 2:1 om 'ons des te meer te houden aan wat door ons gehoord is.'

Waar het op aan komt in het leven van het geloof? Waar het op aan komt in de strijd om staande te blijven? Waar het op aan komt als de gemeente geconfronteerd wordt met aanvechtingen en beproevingen in allerlei soorten en maten? Het komt aan op vasthouden aan wat door ons gehoord is. Dat heeft in Hebr.1 dan alles te maken met Jezus Christus: die gekruisigd is, opgestaan is en nu regeert. Focus je op Jezus en ga dan je weg in de richting van zijn toekomst.

Ik zal eerst kort aangeven wat ik niet bedoel met die gave van de onverstoortbaarheid. Het heeft in de eerste plaats niets te maken met het bijvoorbeeld heilig verklaren van oude vormen en gebruiken. Hoe de tijd ook verandert, hoe de wereld er ook uit komt te zien, wij blijven zoals we waren. Een vorm van conservatisme waarbij het argument 'het is altijd al zo geweest' doorslaggevend is. Als God een God van elke dag is, dus ook van vandaag!, als Jezus regeert en dus bij de tijd is, als we geloven dat Hij door zijn Geest de gemeente leidt, zal dit soort argumenten alleen nooit van doorslaggevende betekenis mogen zijn in de gemeente.

Het heeft trouwens ook niets te maken met, dat is de andere kant, het bijvoorbeeld onverstoortbaar negeren van het 'het is altijd zo geweest' argument. Als je gelooft dat de Heere het is die zijn gemeente door zijn Geest regeert, dan zal Hij dat in de geschiedenis van de gemeente ook gedaan hebben. En kun je allerlei vormen en gebruiken die ons zijn overgeleverd, niet zo zondermeer als achterhaald en overbodig aan de kant schuiven. God schreef zijn geschiedenis, mensen zijn daardoor aangeraakt en geïnspireerd en dat heeft zijn weerslag gekregen in gewoonten en gebruiken die daarom waardevol zijn en blijven.

In de derde plaats heeft die onverstoortbaarheid ook niets te maken met onverschilligheid naar de wereld om ons heen en de mensen die niets met God hebben. Om dat koningschap

van Jezus uit te kunnen roepen en te kunnen vragen naar zijn betekenis vandaag, moet je weten wat er te koop is in de wereld om je heen. Moet je weten in wat voor een wereld wij leven en wat voor een wereld er ook binnen in ons hart huist.

Het heeft wel te maken met het besef dat onze God niet van gisteren is! Voordat de wereld geschapen werd, was Hij daar! Daar komt bij het besef dat ook het evangelie niet van gisteren is, maar zijn waarde door de eeuwen heen heeft getoond en bewezen. Onverstoorbaarheid heeft dan wel te maken met: je niet laten leiden door de waan van de dag, door de hypes waarmee we in de media en om ons heen geconfronteerd worden. De kerk hoeft niet hip te zijn. Dat kan ook niet. Daarvoor gaat God al te lang mee.

De gave van de onverstoorbaarheid. Temidden van het woeden van de wereld, het briesen van de macht van de duisternis, en de aanvechtingen die mijn eigen zondige hart mij opleveren, onverstoorbaar bezig zijn met datgene wat we gehoord hebben: Jezus de gekruisigde, de Opgestane, de Koning. Dat betekent een roeping voor de gemeente, ook van individuele gelovigen, om zich bezig te houden met Jezus Christus alleen. Bezig te zijn met wat Hij deed voor ons, wat Hij doet door Zijn Geest vandaag en wat Hij zal doen. Dat is waar de schrijver van de Hebreeënbrief steeds weer op hamert en ons op wijst.

De vraag is niet:

- lopen we mooi achter en zijn we dus nog degelijk?
- Ook niet: gaan we met de tijd mee en zijn we hip?

Wel: staat Jezus Christus in deze gemeente centraal en worden ouderen en jongeren en alles wat daar tussenin zit, in de gelegenheid gesteld om Hem te ontmoeten? En durven we al onze wensen en verlangens, gebruiken en gewoonten, langs deze meetlat te leggen: brengt het ons dichterbij Hem of niet? Dat is de vraag waar het om gaat. Met alleen gezelligheid en bijdetijdsheid redt je het niet. Met alleen traditie en conservatisme ook niet. Het is Christus die trouw zijn kerk bewaardt. Het is Christus die met ons het brood breekt, het is Christus die ons elke dag opnieuw tegemoet komt met het geschenk van zijn genade en de oproep tot navolging.

Als het gaat om de gave van de onverstoorbaarheid, dan kunnen we denk ik veel leren van de mensen die vervolgd worden om hun geloof. Voor hen betekent dat van dag tot dag de bittere noodzaak om bezig te zijn met de kern. Ik hoop wat dat betreft dat we door het verhaal vanavond over Open Doers opgescherpt zullen worden en leren te onderscheiden waar het echt op aan komt.

De gave van de onverstoorbareid. Dat betekent dus: Hem in het oog houden en zo, waarschijnlijk aangevochten van alle kanten, toch onverstoorbaar onze weg vervolgen in de richting van zijn toekomst. In de hoop en de verwachting dat Hij ons niet aan ons lot overlaat, maar redt en zaligt.